

Întrebarea preliminară

Dispozițiile comunitare în domeniu, în special dispozițiile prevăzute de Directiva 2002/20/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun normelor naționale indicate de asemenea, în special Legea nr. 266 din 2005, inclusiv în ceea ce privește modul concret de aplicare al acestor norme prin regulament?

⁽¹⁾ Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea) (JO L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 24 mai 2012 — Sky Italia Srl/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali

(Cauza C-257/12)

(2012/C 217/28)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Sky Italia Srl

Pârâte: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali

Întrebarea preliminară

Dispozițiile comunitare în domeniu, în special dispozițiile prevăzute de Directiva 2002/20/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun normelor naționale indicate de asemenea, în special Legea nr. 266 din 2005, inclusiv în ceea ce privește modul concret de aplicare al acestor norme prin regulament?

⁽¹⁾ Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea) (JO L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 24 mai 2012 — Vodafone Omnitel Nv/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Cauza C-258/12)

(2012/C 217/29)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Vodafone Omnitel Nv

Pârâtă: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Întrebarea preliminară

Dispozițiile comunitare în domeniu, în special dispozițiile prevăzute de Directiva 2002/20/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun normelor naționale indicate de asemenea, în special Legea nr. 266 din 2005, inclusiv în ceea ce privește modul concret de aplicare al acestor norme prin regulament?

⁽¹⁾ Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea) (JO L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183).

Acțiune introdusă la 25 mai 2012 — Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-263/12)

(2012/C 217/30)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: M. Patakia și B. Stromsky, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că prin neadoptarea în termenul acordat a tuturor măsurilor necesare pentru recuperarea ajutorului C 48/08 (ex NN 61/08) acordat de Grecia în favoarea Ellinikos Xrysos SA, considerat ilegal și incompatibil cu piața internă, conform articolului 1 din decizia Comisiei din 23 februarie 2011 [notificată cu numărul C(2011) 1006], și, în orice caz, prin neinformarea în mod corespunzător a Comisiei cu privire la măsurile adoptate în temeiul acestui articol, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 2, 3 și 4 din decizia respectivă și din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

— obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. La 23 februarie 2011 Comisia a decis că ajutorul de stat în cuantum de 15,34 milioane de euro acordat în mod ilegal Greciei, încălcându-se articolul 10 alineatul (3) TFUE din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în favoarea

Ellinikos Xrysos SA, prin vânzarea de active și de terenuri la un preț inferior valorii acestora și prin renunțarea la încasarea taxelor aferente, în scopul protejării locurilor de muncă și a mediului și al creării unui stimulent pentru potențialii cumpărători ai minelor Cassandra, nu este compatibil cu piața internă⁽¹⁾. Prin aceeași decizie, Comisia a solicitat Republicii Elene să recupereze de la beneficiar ajutorul sus-menționat, majorat cu dobânzi. De asemenea, Republica Italiană era obligată să informeze Comisia cu privire la măsurile adoptate pentru punerea în aplicare a deciziei sus-menționate.

2. Republica Elenă a solicitat prelungirea termenului în cursul căruia poate comunica informațiile cu două luni, prelungire pe care Comisia nu i-a acordat-o, având în vedere lipsa motivelor care să o justifice.
3. În pofida scrisorilor de atenționare emise de Comisie la 19 mai 2011 și la 14 iulie 2011 către Republica Elenă, Comisiei nu i s-a comunicat nicio informație, în termenul acordat, cu privire la adoptarea măsurilor de punere în aplicare a deciziei Comisiei.
4. La 8 mai 2012, autoritățile elene i-au comunicat Comisiei o scrisoare din 25 aprilie 2012 prin care notificau societatea Ellinikos Xrysos SA să restituie în termen de 30 de zile ajutorul de stat în discuție. Comisia subliniază însă că această scrisoare nu menționează cuantumul care trebuie recuperat. Se observă că deși în decizia menționată Comisia ar fi calculat cuantumul principal al ajutorului de stat, autoritățile elene nu au calculat cuantumul dobânzilor, astfel cum ar fi trebuit, și nici nu le menționează în notificarea adresată societății. În orice caz, această primă reacție a autorităților elene a avut loc abia la 14 luni după decizia Comisiei, iar Comisia nu a mai primit de la acest moment nicio altă informație cu privire la recuperarea ajutorului de stat în litigiu.

⁽¹⁾ Articolul 1 din Decizia Comisiei din 23 februarie 2011 privind ajutorul de stat C 48/08 (ex NN 61/08) acordat de Grecia în favoarea Ellinikos Xrysos SA.

Acțiune introdusă la 7 iunie 2012 — Comisia Europeană/ Ungaria

(Cauza C-286/12)

(2012/C 217/31)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Enegren și K. Talabér-Ritz, agenți)

Pârâtă: Republica Ungară

Concluziile reclamantei

— Declararea faptului că Republica Ungară nu și-a îndeplinit obligațiile întemeiate pe articolul 2 și pe articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din

27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă⁽¹⁾, prin adoptarea unei legislații naționale care stabilește încetarea obligatorie la vârsta de 62 de ani a raportului juridic în temeiul căruia judecătorii, procurorii și notarii își desfășoară activitatea, legislație care dă naștere unui tratament diferențiat pe motive de vârstă nejustificat de un obiectiv legitim și care, în orice caz, nu este nici corespunzător, nici necesar pentru îndeplinirea obiectivului urmărit,

— obligarea Ungariei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Potrivit reglementării ungare referitoare la vârsta maximă obligatorie a judecătorilor, a procurorilor și a notarilor, raportul juridic în temeiul căruia își desfășoară activitatea cei care exercită aceste profesii încetează atunci când aceștia împlinesc o anumită vârstă — în prezent, 62 de ani —, în timp ce anterior aceștia își puteau desfășura activitatea până la împlinirea vârstei de 70 de ani. Reglementarea în litigiu stabilește că raportul juridic în temeiul căruia își desfășoară activitatea judecătorii și procurorii care au împlinit noua vârstă maximă anterior datei de 1 ianuarie 2012 încetează la 30 iunie 2012, iar cel aplicabil judecătorilor și procurorilor care împlinesc această vârstă între 1 ianuarie și 31 decembrie 2012 încetează la 31 decembrie 2012. În cazul notarilor, reducerea vârstei maxime obligatorii de la 70 la 62 de ani va intra în vigoare la 1 ianuarie 2014.

Comisia invocă următoarele motive de drept și argumente în susținerea acțiunii sale în neîndeplinirea obligațiilor:

În primul rând, consideră că reglementarea națională în cauză constituie o discriminare pe motive de vârstă în sensul articolului 2 din Directivă, dat fiind că acordă un tratament mai puțin favorabil judecătorilor, procurorilor și notarilor care au împlinit noua vârstă maximă obligatorie în raport cu toate celelalte persoane în activitate care nu au atins această vârstă.

Pentru ca o reglementare care dă naștere unei diferențe de tratament pe motive de vârstă să nu intre sub incidența interzicerii discriminării, trebuie să îndeplinească cerințele stabilite la articolul 6 alineatul (1) din directivă. În temeiul acestuia, pe de o parte, reglementarea menționată trebuie să fie justificată obiectiv printr-un obiectiv legitim și, pe de altă parte, mijloacele de realizare a acestui obiectiv să fie corespunzătoare și necesare (principiul proporționalității).

În această privință, Comisia susține că reglementarea în litigiu nici nu determină expres un obiectiv legitim, nici nu se impune să se deducă un astfel de obiectiv din contextul său, ceea ce constituie *per se* o încălcare a directivei, dat fiind că această împrejurare împiedică controlul judiciar al legalității și al proporționalității reglementării naționale. În ceea ce privește legitimitatea obiectivelor invocate în cursul procedurii (administrative) de neîndeplinire a obligațiilor, Comisia afirmă că numai obiectivele de politică socială se pot considera apte să justifice o excepție de la interzicerea discriminării pe motive de vârstă.